

De geheimen van de filmische look: scheiding

Ryan Gosling en Emma Stone knallen uit de achtergrond in La La Land. Foto: Lionsgate

Het maakt niet uit welke kit je gebruikt, er zijn enkele basiscomponenten voor de filmische look en de lijst begint met het maken van een duidelijke scheiding tussen je onderwerp en de achtergrond.

Er is soms een discrepantie tussen het feit dat iedereen weet dat de technologie en techniek van camerawerk niet per se veel met elkaar te maken hebben, en het feit dat mensen zich zo vaak gedragen alsof ze dat wel doen. Mensen nemen artikels op met titels als How to Make Camera X Look Cinematic, maar het is veel minder duidelijk of er echt behoefte is aan afzonderlijke discussies daarover op basis van de vraag of Camera X een Alexa 65, een oude DSLR, een Beaulieu 6008 of een tros druiven is.

Laten we niet kibbelen over de vraag of er een algemeen aanvaarde betekenis is van het woord "filmisch" of dat de fijnere punten ervan echt worden bepaald door iets meer dan gewenning en mode. Laten we in plaats daarvan direct ingaan op enkele van de dingen die werken met elke camera die je leuk vindt; het nadeel is dat een deel ervan een trapladder en wat voorbereidingstijd vereist, maar het is allemaal een effectieve plengoffer op het altaar van de cultus van de cinematic.

Ouderlingen van die specifieke fotografische cultus zullen dit als fundamenteel beschouwen en natuurlijk meningen hebben, maar dit is de eerste in wat een reeks artikelen zou kunnen worden die samen een oprechte poging vertegenwoordigen om deze meest eeuwigdurende onderwerpen terug te brengen tot een aantal echte fundamenten.

Deel de Eerste: Scheiding

Sommige gidsen voor het maken van mooie foto's zullen de selectie van locaties benadrukken, en ze zijn niet verkeerd. Anderen zullen de nadruk leggen op belichting, en ze hebben ook geen ongelijk, en dat geldt ook voor iemand die de nadruk legt op kadering en compositie. In een wanhopige poging om al deze zorgen samen te vatten, is het juiste woord misschien scheiding.

Een snelle blik op een representatieve selectie van frames uit Shotdeck of Film-grab suggereert echter dat wat eenvoudige sit-down dialoogscènes op films doet lijken, een duidelijke scheiding is tussen onderwerp en achtergrond. Verlichting is belangrijk omdat het over het algemeen gaat om tegenlicht. De locatie moet groot genoeg zijn om licht op het onderwerp te krijgen zonder de achtergrond ongepast te verlichten. Framing is belangrijk omdat het de achtergrond bepaalt.

Het kan ook geen kwaad als de achtergrond donkerder en koeler van toon is dan het onderwerp. Vrijwel alle moderne gebouwinterieurs, van bijna elke soort, zijn helder van toon, omdat het de zichtbaarheid en de efficiëntie van kamerverlichting maximaliseert. De laatste decennia is er weinig variatie tussen wat de jaren '70 lichtbruin noemden, de jaren '80 en '90 magnolia, en nu zijn de termen paddenstoel en eierschaal, maar tinten gebroken wit, bruin, beige of crème is het eeuwigdurende resultaat.

Kijk echter naar *Sicario*, waarvan sommige zich afspelen in wat in feite gewoon kantoren zijn, en het zou gemakkelijk zijn voor buitenaardse wetenschappers om te concluderen dat koud blauwgrijs een populaire interieurontwerpkeuze is onder homo sapiens. De enige interieurs die in werkelijkheid zo donker zijn, zijn high-end hotels en andere plaatsen waar de bruikbaarheid een achterbank neemt om het leven letterlijk meer als een film te laten voelen. Oude, eikenhouten interieurs kunnen behoorlijk somber zijn, maar moderne interieurs zijn bijna universeel helder. Het vinden van een plek die we opnieuw mogen schilderen is altijd een absolute zegen geweest voor de verarmde production designer.

Tekortkomingen hier kunnen tot op zekere hoogte worden verholpen door zorgvuldige verlichting; pomp genoeg fotonen in het talent en ze zullen goed gescheiden zijn van een minder verlichte achtergrond, hoewel het handhaven van dat verschil in lichtniveau, op zo'n manier dat het talent zich kan verplaatsen en er goed uit kan blijven zien, veel ruimte kan gaan vereisen.

Houd ook rekening met de kleurtemperatuur. Een enorme lekkage van daglicht op een witwandige achtergrond is misschien moeilijk te beheersen zonder vaste stoffen ter grootte van een postcodegebied, maar zet een krachtige wolframsleutel op de voorgrond en plotseling is die doffe bewolking in vergelijking een stalen achtergrondwassing. Ja, dat vereist misschien een aantal vrij krachtige lampen om te voorkomen dat het daglicht domineert, maar in een wereld van krachtige LED's is een beetje punch nog nooit zo betaalbaar geweest, en het zou in ieder geval geen slechte zaak zijn voor het grootste deel van de filmindustrie om de steeds meer verloren kunst van verlichting op een hoog niveau te herontdekken.

De aandacht richten

Als dit allemaal klinkt als een poging om het publiek te vertellen waar het naar moet kijken, nou ja, dat is het ook, maar het is ook iets dat bioscoopbezoekers gewend zijn. Worden deze dingen en standaardtechnieken rond kickers en haarlichten de kers op de taart in tegenstelling tot een wanhopige poging om een opstelling te redden waar het talent anders dreigt terug te vallen in de somberheid. Als driepuntsverlichting de benadering van je grootvader lijkt voor de juiste belichting, bedenk dan dat humeurigere looks vaak betrekking hebben op wat in feite een driepuntsopstelling is nadat je een munt hebt gegooid om te beslissen of je de sleutel weglaat of vult.

Hoewel dit alles choreografie van productieontwerp en camerawerk vereist, wat misschien vervelend lijkt, is het allemaal ook effectief met elk soort camera, van 65 mm Kodak-negatief tot experimentele lichtveldarrays tot mobiele telefoons die alles scherpstellen, van het stof op de lens tot de maan.

Als het lijkt alsof er een aspect van scheiding is dat we niet hebben overwogen, is er: het is het gebruik van scherptediepte, mist en rook en parallax, die we de volgende keer zullen overwegen, wanneer we deel de tweede bespreken: Diepte.